

“मीठे बच्चे- तिमी सर्वोत्तम सौभाग्यशाली ब्राह्मण कुलभूषण हौ, तिमीलाई स्वयं भगवानले बधाई दिनुहुन्छ।”

प्रश्न:- बाबाले बच्चाहरूलाई संगममा नै सृष्टिको समाचार सुनाउनु हुन्छ, सत्ययुगमा होइन, किन?

उत्तर:- किनकि सत्ययुग त हो नै आदिको समय। त्यस समयमा सारा सृष्टिको समाचार अर्थात् सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान कसरी सुनाऊँ? जबसम्म चक्र दोहोरिदैँन तबसम्म समाचार कसरी सुनाउन सक्छु? संगममा नै तिमी बच्चाहरूले बाबाद्वारा पूरा समाचार सुन्छौ। तिमीलाई नै ज्ञानको तैस्रो नेत्र मिल्छ।

ओम् शान्ति। आज हो त्रिमूर्ति शिवजयन्ती सो ब्राह्मण जयन्तीको सो संगमयुग जयन्तीको शुभ दिवस। धेरै छन् जसलाई बाबाले ईश्वरीय जन्म सिद्ध अधिकारको बधाई पनि दिन सक्नुहुन्न। धेरै छन् जसलाई यो थाहा छैन शिवबाबा को हुनुहुन्छ, उहाँबाट के मिल्छ? उनीहरूले बधाई भनेको के बुझ्न सक्छन्? नयाँ बच्चाहरूले बिलकुलै बुझ्न सक्दैनन्। यो हो ज्ञानको डान्स। भन्छन्- श्रीकृष्णले डान्स गर्थे। यहाँ बच्चीहरूले राधा-कृष्ण बनेर डान्स गर्छन्। तर डान्सको त कुरा छैन। उनीहरूले त त्यहाँ सत्ययुगमा बचपनमा राजकुमार-राजकुमारीको साथमा डान्स गर्छन्। बच्चाहरूले जानेका छन्- उहाँ बापदादा हुनुहुन्छ। दादालाई हजरबुवा भनिन्छ। यी दादा त भए जिस्मानी पिता। यहाँ त आश्चर्यजनक कुरा छ! उहाँ दादा हुनुहुन्छ रुहानी र यी हुन् लौकिक, यसलाई भनिन्छ बापदादा। बाबाबाट दादाद्वारा वर्सा मिल्छ। वर्सा त हजर बुबाको हो। सबै आत्माहरू भाइ-भाइ हुन् त्यसैले वर्सा बाबाबाट मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी आत्माहरूको आ-आफ्ना शरीर, आ-आफ्ना कर्मेन्द्रियहरू छन्। मलाई निराकार भन्छन्। अवश्य मैलाई शरीर चाहिन्छ। अनि मात्र बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाउन सक्छु अथवा मनुष्यबाट देवता, पतितबाट पावन बन्ने मार्ग बताउन सक्छु वा फोहोर कपडा धुन सक्छु.... अवश्य ठूलो धोबी हुनुहुन्छ। सारा विश्वका आत्माहरू र शरीरलाई धुनुहुन्छ। ज्ञान र योगबाट तिम्रो आत्मालाई धोइन्छ।

आज तिमी बच्चाहरू आएका छौ, जानेका छौ- हामी शिवबाबालाई बधाई दिन आएका हौं। बाबा फेरि भन्नुहुन्छ- तिमीले जसलाई बधाई दिन्छौ उहाँ बाबाले पनि तिमी बच्चाहरूलाई बधाई दिनुहुन्छ किनकि तिमी धेरै सर्वोत्तम सौभाग्यशाली ब्राह्मण कुल भूषण हौ। देवताहरू यति उत्तम छैनन्, जति तिमी छौ। ब्राह्मण देवताहरू भन्दा उच्च हुन्। सर्वोच्च हुनुहुन्छ बाबा। फेरि उहाँ आउनु हुन्छ ब्रह्मा तनमा। उहाँका तिमी बच्चाहरू धेरै उच्च भन्दा उच्च ब्राह्मण बन्छौ।

ब्राह्मणको हुन्छ चोटी (शिखा)। त्यसको तल छन् देवताहरू। सबैभन्दा माथि हुनुहुन्छ बाबा। बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई ब्राह्मण-ब्राह्मणी बनाउनु भएको छ- स्वर्गको वर्सा दिन। हेर यी लक्ष्मी-नारायणका कति मन्दिर बनाएका छन्। त्यहाँ ढोग्छन्। हिन्दुहरूलाई थाहा हुनुपर्छ यी पनि मनुष्य हुन्। लक्ष्मी-नारायण दुवै बेग्ला-बेग्लै हुन्। यहाँ त एउटै मनुष्यका दुई नाम राखेका हुन्छन्। एकको नाम लक्ष्मी-नारायण अर्थात् विष्णु चतुर्भुज भन्छन्। लक्ष्मी-नारायण अथवा राधा-कृष्ण राखेका छन्, त्यसैले विष्णु चतुर्भुज भए नि। ती विष्णु त हुन् सूक्ष्मवतनका, लक्ष्य-उद्देश्य। तिमी यस विष्णुपुरीको मालिक बन्छौ। यी लक्ष्मी-नारायण विष्णुपुरीका मालिक हुन्। विष्णुका हुन्छन् ४ भुजा। दुई लक्ष्मीका, दुई नारायणका। तिमीले भन्छौ- हामी विष्णुपुरीका मालिक बनिरहेका छौं।

ठीक छ, बाबाको महिमाको गीत सुनाऊ। सारा दुनियाँमा सुरुदेखि लिएर अहिलेसम्म कसैको पनि यति महिमा छैन, सिवाय एकको। नम्बरवार त हुन्छन् नै। सबैभन्दा धेरै सर्वोत्तम महिमा छ सर्वोच्च परमपिता परमात्माको, जसका तिमी बच्चाहरू हौ। भन्छौ- हामी ईश्वरीय सन्तान हौं। ईश्वर त स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ भने तिमी नर्कमा किन परेका छौ। ईश्वरको जन्म यहाँ हुन्छ। क्रिश्चियनहरूले भन्छन्- हामी क्राइष्टका हौ। यही हिन्दुहरूले भुलेका छन्- हामी परमपिता परमात्मा शिवका डाइरेक्ट बच्चाहरू हौं। बाबा यहाँ आउनु हुन्छ बच्चाहरूलाई आफ्नो बनाएर राज्य-भाग्य दिन। आज बाबाले राम्ररी सम्झाउनु हुन्छ किनकि नयाँ पनि धेरै छन्। यिनीहरूको लागि बुझ्न मुश्किल हुन्छ। हो, फेरि पनि स्वर्गवासी बन्छन्। स्वर्गमा सूर्यवंशी राजा-रानी पनि हुन्छन्, दास-दासी

पनि हुन्छन्। प्रजा पनि हुन्छन्। तिनीहरूमा कोही गरिब, कोही धनवान हुन्छन्। उनका पनि दास-दासी हुन्छन्। सारा राजधानी यहाँ स्थापना भइरहेको छ। यो त अरु कसैलाई पनि थाहा छैन। सबैको आत्मा तमोप्रधान छ, ज्ञानको तेस्रो नेत्र कसैको पनि छैन। गीतमा अहिले बाबाको महिमा सुन्यौ। उहाँ हुनुहुन्छ सबैका बाबा। भगवानलाई बाबा भनिन्छ, बेहदको सुख दिने पिता। यही भारतवर्ष हो जसमा बेहदको सुख थियो, लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। यी लक्ष्मी-नारायण साना हुँदा राधा-कृष्ण थिए फेरि स्वयम्बर पछि लक्ष्मी-नारायण नाम हुन्छ। यहाँ ५ हजार वर्ष पहिला देवी-देवताको राज्य थियो। लक्ष्मी-नारायणको बाहेक अरुको राज्य थिएन। कुनै खण्ड थिएन। त्यसैले अब यो पनि अवश्य थाहा हुनुपर्छ लक्ष्मी-नारायणले यस भन्दा पहिलो जन्ममा कुनचाहिँ कर्म गरे। जसरी भन्न सकिन्छ बिडलाले कुनचाहिँ कर्म गरे जसकारण यति धनवान बने? अवश्य भन्न सकिन्छ— यस भन्दा पहिलो जन्ममा दान-पुण्य गरेका होलान्। कसैसँग धेरै धन हुन्छ, कसैलाई खानको लागि पनि पुग्दैन किनकि कर्म त्यस्तै गरेको हुन्छ। कर्मलाई त मान्छौ। कर्म-अकर्म-विकर्मको गति गीताका भगवानले सुनाउनु भएको थियो, जसको महिमा सुन्यौ। शिव भगवान हुनुहुन्छ एक। मनुष्यलाई भगवान भनिदैन। अहिले बाबा कहाँ आउनु भएको छ! सम्झाउनु हुन्छ— सामुन्नेमा महाभारत लडाईं खडा छ। त्यसैले मीठा प्यारा बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— दुःखमा सबैले याद गर्छन्। दुःख में सिमरण सब करें... शिवबाबालाई दुःखमा सबैले याद गर्छन्। सुखमा कसैले पनि गर्दैन। स्वर्गमा त दुःख थिएन। त्यहाँ बाबाद्वारा प्राप्त गरेको वर्सा थियो। ५ हजार वर्ष पहिला जब शिवबाबा आउनु भयो अनि स्वर्ग बनाउनु भयो। अहिले नर्क छ। बाबा आउनु भएको छ स्वर्ग बनाउन। दुनियाँलाई त थाहै छैन। भन्छन्— हामी सबै अन्धा हौं। अन्धाहरूका लट्ठी, प्रभु हजुर आउनुहोस्, आएर आँखा प्रदान गर्नुहोस्। तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र प्राप्त भएको छ। जहाँ हामी आत्माहरू रहन्छौं, त्यो हो शान्तिधाम। बाबा पनि त्यहीँ रहनुहुन्छ। तिमी आत्माहरू र म त्यहाँ रहन्छौं। यिनको आत्मालाई भन्नहुन्छ— म तिमी आत्माहरूको बाबा त्यहाँ रहन्छु। तिमीले पुनर्जन्मको पार्ट खेल्छौ, मैले खेल्दिनँ। तिमी विश्वको मौलिक बन्छौ, म बन्दिनँ। तिमीले ८४ जन्म लिनुपर्छ। तिमीलाई सम्झाएको थिएँ— हे प्यारा बच्चाहरू! तिमीले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ। ८४ लाख जन्म भन्छन्, यो झुटो कुरा हो। म ज्ञानको सागर पतित-पावन हुँ, म आउँछु नै तब, जब सबै पतित हुन्छन्। अनि आएर सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाएर त्रिकालदर्शी बनाउँछु। धेरैले सोध्छन्— सबैभन्दा पहिला मनुष्य कसरी रचियो? भगवानले सृष्टि कसरी रचनुभयो? एउटा शास्त्रमा पनि देखाइन्छ— प्रलय भयो अनि सागरमा पीपलको पातमा बच्चा कृष्ण आए। बाबा भन्नहुन्छ— यस्तो कुनै कुरा हुँदैन, यो बेहदको ड्रामा हो। दिन हो सत्ययुग-त्रेता, रात हो द्वापर-कलियुग।

बच्चाहरूले बाबालाई बधाई दिन्छन्। बाबा भन्नहुन्छ— तत्त्वम्। तिमी पनि १०० प्रतिशत दुर्भाग्यशालीबाट १०० प्रतिशत सौभाग्यशाली बन्छौ। तिमीहरू नै देवी-देवता थियौ तर तिमीलाई थाहा छैन। बाबाले आएर बताउनु हुन्छ। तिमीले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ। म आएर बताउँछु— तिमीले ८४ जन्म लिएका छौ। बाबाले तिमीलाई संगममा सारा सृष्टिको समाचार सुनाउनु हुन्छ। सत्ययुगमा कहाँ सुनाउनु हुन्छ र! सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्य भएको नै छैन भने त्यसको समाचार कसरी सम्झाउनु हुन्छ? म आउँछु नै अन्त्यमा, कल्पको संगमयुगमा। शास्त्रमा लेखिएको छ— युग-युगमा। कृष्ण भगवानुवाच— गीतामा लेखेका छन्। सबै धर्मकाले कृष्णलाई भगवान कहाँ मान्छन् र! भगवान त निराकार हुनुहुन्छ नि। उहाँ हुनुहुन्छ सबै आत्माहरूका बाबा। बाबाबाट वर्सा मिल्छ। तिमीहरू सबै आत्माहरू भाइ-भाइ हौ। परमात्मालाई सर्वव्यापी भनियो भने फादरहुड हुन जान्छ। फादरलाई कहिल्यै वर्सा मिल्छ र? वर्सा त बच्चाहरूलाई मिल्छ। तिमी आत्माहरू सबै बच्चाहरू हौ। बाबाको वर्सा अवश्य चाहिन्छ। हदको वर्साबाट तिमी राजी हुँदैनौ त्यसैले पुकार्छौ— तिम्रो कृपाले अपार सुख मिलेको थियो। अब फेरि रावणद्वारा दुःख मिल्नाले पुकार्न थालेका छौ। सबैको आत्माले पुकार्छन् किनकि दुःख छ त्यसैले याद गर्छन्, बाबा आएर सुख दिनुहोस्। अहिले यस ज्ञानबाट स्वर्गको मौलिक बन्छौ। तिम्रो सदगति हुन्छ त्यसैले गायन छ— सर्वका सदगति दाता एक बाबा। अहिले सबै दुर्गतिमा छन् फेरि सबैको सदगति हुन्छ। जब लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो तब तिमी स्वर्गमा थियौ। बाँकी सबै मुक्तिधाममा थिए। अब हामीले बाबाद्वारा राजयोग सिक्छौं। बाबा भन्नहुन्छ— कल्पको संगममा मैले तिमीलाई पढाउँछु। मनुष्यबाट देवता बनाउँछु। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई सारा रहस्य सम्झाउँछु। शिवरात्रि कहिले भएको हो, यो त थाहा हुनुपर्छ नि। के भयो, शिवबाबा कहिले आउनु भयो? केही पनि जानेका छैनन्। त्यसैले पत्थरबुद्धि भए नि। अहिले तिमी पारसबुद्धि बन्छौ। भारतवर्ष पारसपुरी गोल्डन एज थियो। लक्ष्मी-नारायणलाई पनि भगवान-भगवती भन्छन्। उनीहरूलाई वर्सा भगवानले दिनु भयो, फेरि दिइरहनु भएको छ। तिमीलाई फेरि भगवान-भगवती बनाइरहनु भएको छ। अहिले यो

तिमी धेरै जन्मको अन्त्यको जन्म हो। बाबा भन्नुहुन्छ— विनाश सामुन्ने खडा छ। यसलाई भनिन्छ रुद्र ज्ञान यज्ञ। तिनीहरू सबै भौतिक यज्ञ हुन्। यो हो ज्ञानको कुरा। यसमा बाबा आएर मनुष्यलाई देवता बनाउनु हुन्छ। तिमीले बधाई दिन्छौ शिवबाबा आउनु भएकोमा। बाबा फेरि भन्नुहुन्छ— म एकलै कहाँ आउँछु र! मलाई पनि शरीर चाहिन्छ। ब्रह्मा तनमा आउनु पर्छ। सबैभन्दा पहिला सूक्ष्मवर्तन रचनुपर्छ, त्यसैले यिनमा प्रवेश गरेको हो, यी त पतित थिए। ८४ जन्म लिएर पतित बनेका हुन्। सबैले पुकार्थे। अब बाबा भन्नुहुन्छ— म फेरि तिमी बच्चाहरूलाई वर्सा दिन आएको छु। बाबाले नै स्वर्गको वर्सा दिनुहुन्छ। स्वर्गका रचयिता बाबा हुनुहुन्छ, अवश्य स्वर्गको उपहार नै दिनुहुन्छ। अहिले तिमी स्वर्गको मालिक बनिरहेका छौ। यो पाठशाला हो— भविष्यमा मनुष्यबाट २१ जन्मको लागि देवता बन्ने। तिमी स्वर्गको मालिक बनिरहेका छौ। २१ पीढी तिमीले सुख पाउँछौ। त्यहाँ अकालमा मृत्यु हुँदैन। जब शरीरको आयु पूरा हुन्छ तब साक्षात्कार हुन्छ। एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छन्। सर्पको उदाहरण.... त्यसैले तिमी बच्चाहरूले बाबालाई बधाई दिन्छौ। बाबाले फेरि तिमीलाई बधाई दिनुहुन्छ। तिमी अहिले दुर्भाग्यशालीबाट सौभाग्यशाली बनिरहेका छौ। पतित मनुष्यबाट पावन देवता बन्छौ। चक्र ते घुमिरहन्छ। यो त तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु पर्छ। फेरि यो प्रायः लोप हुने जान्छ। सत्ययुगमा त ज्ञानको आवश्यकता नै रहँदैन। अहिले तिमी दुर्गतिमा छौ त्यसैले यस ज्ञानबाट सदगति मिल्छ। बाबाले नै आएर स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। सर्वका सदगुरु उहाँ एउटै हुनुहुन्छ। बाँकी भक्तिमार्गको कर्मकाण्डबाट कसैको सदगति हुँदैन। सबैले सिँढी तल झर्नु नै पर्छ। दुनियाँ सतोप्रधान थियो फेरि ८४ जन्म लिनुपर्छ अब फेरि तिमीले चढ्नु छ। मुक्तिधाम आफ्नो घरमा जानु छ। अब नाटक पूरा हुन्छ। यो पुरानो दुनियाँ खतम हुन्छ। भारतवर्षलाई अविनाशी खण्ड भनिन्छ। बाबाको जन्म-स्थान कहिल्यै खतम हुँदैन। तिमी शान्तिधाममा गएर फेरि आउँछौ, आएर राज्य गर्छौ। पावन र पतित भारतवर्षमा नै हुन्छौ। ८४ जन्म लिदै लिदै पतित बनेका हौ। योगीबाट भोगी बनेका हौ। यो हो रौरव नर्क। महान् दुःखको समय हो। अब त धेरै दुःख आउनु छ। अनाहक रगतको खेल हुन्छ। बस्दा-बस्दै बम खस्छन्। तिमीले के अपराध गर्यौ? अनाहकमा सबैको विनाश हुन्छ। विनाशको साक्षात्कार त बच्चाहरूले गरेका छन्। अब तिमीले सृष्टि चक्रको ज्ञान जानिसकेका छौ। तिमीसँग ज्ञानको तरबार, ज्ञानको खड्ग छ। तिमी हौ ब्रह्मा मुखवंशावली ब्राह्मण। प्रजापिता पनि बाबा हुन्। कल्प पहिला पनि यिनले मुख वंशावली पैदा गरेका थिए। बाबा भन्नुहुन्छ— म कल्प-कल्प आउँछु। यिनमा प्रवेश गरेर तिमीलाई मुख वंशावली बनाउँछु। ब्रह्माद्वारा स्वर्गको स्थापना गराउँछु। स्वर्गमा त भविष्यमा नै जान्छौ। फोहोरी दुनियाँ त खतम हुनुपर्छ। बेहदको बाबा आउनु हुन्छ नै नयाँ दुनियाँ रचन। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमी बच्चाहरूको लागि हातमा स्वर्ग लिएर आएको छु। तिमीलाई केही पनि कष्ट दिन्न। तिमीहरू सबै द्रौपदीहरू हौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

१) देवताहरू भन्दा पनि उच्च हामी सर्वोत्तम ब्राह्मण हौं— यस रूहानी नशामा रहनु छ। ज्ञान र योगबाट आत्मालाई स्वच्छ बनाउनु छ।

२) सबैलाई शिवबाबाको अवतरणको बधाई दिनु छ। बाबाको परिचय दिएर पतितबाट पावन बनाउनु छ। रावण दुस्मनबाट मुक्त गर्नु छ।

वरदानः— हर संकल्प बाबाको अगाडि अर्पण गरेर कमजोरीहरूलाई हटाउने सदा स्वतन्त्र भव कमजोरीलाई हटाउने सहज साधन हो— कुनै पनि संकल्प आएमा त्यसलाई बाबामा अर्पण गरिदेऊ। सबै जिम्मेवारी बाबालाई दियो भने स्वयं स्वतन्त्र हुन्छौ। केवल एक दृढ संकल्प राख— म बाबाको र बाबा मेरो। जब यस अधिकारी स्वरूपमा स्थित हुन्छौ, अधीनता स्वतः समाप्त हुन्छ। हर सेकेन्ड यो चेक गर— म बाबा समान सर्व शक्तिहरूको अधिकारी मास्टर सर्व शक्तिमान् हुँ!

स्लोगनः— श्रीमतको इशारा अनुसार सेकेन्डमा न्यारा र प्यारा बन्नु नै तपस्वी आत्माको निशानी हो।